

DIGITALNA KARTA SREDNJE GODIŠNJE SUME GLOBALNOG SUNČEVA ZRAČENJA I MODEL PRORAČUNA GLOBALNOG SUNČEVA ZRAČENJA NA NAGNUTE, RAZLIČITO ORIJENTIRANE PLOHE

Digital Map of the Mean Annual Global Solar Radiation Sum and Calculation Model for Global Solar Radiation on Inclined, Variously Oriented Surfaces

MELITA PERČEC TADIĆ

Državni hidrometeorološki zavod
Grič 3, 10 000 Zagreb, Hrvatska
melita.percec@cirus.dhz.hr

Primljeno 19. studenog 2004., u konačnom obliku 5. svibnja 2005.

Sažetak: U radu je predstavljena digitalna karta srednje godišnje sume globalnog Sunčeva zračenja na horizontalnu plohu za razdoblje 1961–1980. Linearni regresijski model primijenjen je pri uspostavljanju veze između spomenute varijable i srednje godišnje temperature zraka na meteorološkoj postaji te nadmorske visine postaje. Koeficijent determinacije bio je zadovoljavajući 0.87. Preostala prostorna varijanca zračenja smatra se u skladu s geostatističkim metodama prostorne analize podataka – lokalnim odstupanjem od prostornog srednjaka koji je definiran regresijskom jednadžbom. Daljnji postupak sastoji se od interpolacije tih odstupanja na cijelo područje analize te korekcije preliminarne analize dobivene regresijskom jednadžbom. U skladu s rasponom vrijednosti od 1.1 do 1.6 MWh m⁻², na području Hrvatske definirano je pet zona srednjih godišnjih sumi globalnog Sunčeva zračenja. U kontinentalnom su dijelu Hrvatske srednje godišnje sume globalnog Sunčeva zračenja koje padne na horizontalnu plohu manje na zapadu, prvenstveno zbog veće naoblake u dolini Drave, te na području istočno od obronaka Medvednice i Kalnika. Niske su vrijednosti također u Zagorju i na Samoborskom gorju, te na vrhovima planina Gorski Kotar i Lika. U Istri, Hrvatskom primorju i Dalmaciji srednje godišnje sume povećavaju se duž obale, od sjeverozapada prema jugoistoku. Na digitalnoj karti u kontinentalnoj Hrvatskoj možemo zamjetiti dvije, a uz obalu tri zone srednje godišnje sume globalnog Sunčeva zračenja. U sklopu Geografskog Informacijskog Sustava (GIS), ovdje prezentirana karta može se koristiti za direktni proračun parametara koji ovise o srednjoj godišnjoj sumi globalnog Sunčeva zračenja. U drugom su dijelu rada primjenom fizikalnog modela zračenja proračunate srednje mjesecne sume globalnog Sunčeva zračenja na nagnute plohe orijentirane na S, SE, SW, E, W, NE, NW i N.

Ključne riječi: digitalna karta, globalno Sunčev zračenje, regresijska analiza, kriging, GIS, nagnuta ploha, orijentacija plohe

Abstract: This paper presents a digital map of the mean annual global solar radiation on a horizontal plane, for the period 1961–1980. A linear regression model has been used to describe the relationship between this variable, the mean annual temperature and the weather station altitude. The coefficient of determination was 0.87. The remaining spatial variation of the radiation was treated, according to geostatistical methods as a local difference from the spatial average resulting from the regression analysis. Further steps included the interpolation of those differences into the entire area of the analysis and correction of the preliminary field. According to the interval of values (from 1.1 to 1.6 MWh m⁻²) five classes of the mean annual sum of global solar radiation have been defined on the territory of Croatia. The western continental part of Croatia receives less global solar radiation on a horizontal surface than the eastern continental part, primarily because of more cloudiness in the valley of the Drava River and east of the Medvednica and Kalnik mountains. Low values are also found in the regions of the Zagorje and Samobor hills and on the tops of mountains in the regions of Gorski Kotar and Lika. In the regions of Istria, Hrvatsko primorje and Dalmacija, radiation gets stronger along the coast, from

northwest to southeast. Two classes of the mean annual sum of global solar radiation can be seen in the continental part of Croatia and three in the maritime part. The digital map presented can be used as part of the Geographical Information System (GIS) for direct calculation of the various parameters related to the annual sum of global solar radiation. In the second part of the article, the physical model of radiation has been used to calculate the average monthly sums of global solar radiation on inclined surfaces oriented to S, SE, SW, E, W, NE, NW and N.

Key words: digital map, global solar radiation, regression analysis, kriging, GIS, inclined surface, orientation of the surface

1. UVOD

Mjerenja globalnog Sunčeva zračenja u Hrvatskoj započela su 1949. godine na observatoriju Zagreb-Grič, u nadležnosti Državnog hidrometeorološkog zavoda. Mjerenja su bila neređovita pa se početkom stalnih mjerenja kod nas može smatrati godina 1964. Podacima globalnog Sunčeva zračenja općenito je pridavana mala pažnja. Tako je 1983. godine mjerenja obavljalo osam postaja, dok su od 1989. godine mjerenja globalnog Sunčeva zračenja potpuno obustavljena. Mreža postaja u nadležnosti Državnog hidrometeorološkog zavoda počinje se ponovno formirati 2003. godine. Međutim i tako malobrojna i rijetka mjerenja mogu se korištenjem regresijske, te novije metode geostatističke analize podataka, iskoristiti za proračun dozračene Sunčeve energije na području cijele Hrvatske, za izradu digitalne karte srednje godišnje sume globalnog Sunčeva zračenja kao i za proračun dozračene energije na nagnute plohe. U posljednjem slučaju važno je poznavanje fizikalnih modela za proračun energije zračenja na nagnutu pohu, kao i njihovih ograničenja.

Proračun globalnog Sunčeva zračenja za područje Hrvatske, za lokacije gdje nije bilo mjerenja, temelji se na uvažavanju veze između globalnog Sunčeva zračenja i trajanja sijanja Sunca, tj. insolacije. Te su veze uspostavljene na temelju mjerenja globalnog Sunčeva zračenja u desetogodišnjem razdoblju 1970–1979. na šest postaja u Hrvatskoj kao i na pet postaja s drugih područja bivše SFR Jugoslavije (Žibrat i Gajić-Čapka, 1986) te proračuna relativne insolacije. Relativna insolacija definirana je kao omjer izmjerenoj srednjeg mjesecnog trajanja sijanja Sunca (s_{mm}) i mogućeg srednjeg mjesecnog trajanja sijanja Sunca (S_{mm}). Na temelju veze uspostavljene između globalnog Sunčeva zračenja ($H_{s,g,mm}$) i relativne insolacije (s_{mm}/S_{mm}) na tih 11 postaja izračunati su koeficijenti a i b u jednadžbi 1.

$$H_{s,g,mm} = H_{s,g,mm}(\text{extraterrestrial}) \cdot \left(a + b \cdot \frac{s_{mm}}{S_{mm}} \right) \quad (1)$$

Ti koeficijenti interpolirani su za područje čitave Hrvatske, a zatim je proračunato srednje mjesecno globalno Sunčeve zračenje na preostalih 125 postaja na području Hrvatske koje su raspolagale podacima o insolaciji. Proračun potencijalno mogućeg srednjeg mjesecnog globalnog Sunčeva zračenja na horizontalnu plohu, tj. ekstraterestičkog ($H_{s,g,mm}(\text{extraterrestrial})$), detaljno je opisan u 3. poglavlju (jedn. 11).

Vrijednosti insolacije za 131 postaju u Hrvatskoj dobivene su na temelju modificirane prostorne razdiobe insolacije (Poje i dr., 1984). Niti taj parametar ne mjeri se na svim tim postajama, već je dobiven na temelju regresijske veze između insolacije i naoblake (N_{mm}) uspostavljene na podacima s 37 postaja. Nakon interpolacije dobivenih koeficijenata c i d u jednadžbi 2 određena je vrijednost relativne insolacije za preostale 94 postaje u analizi.

$$s_{mm} = c + d \cdot N_{mm} \quad (2)$$

Relativna insolacija proračunata je za 20-godišnje razdoblje 1961–1980. Usporedbom veze relativne insolacije i globalnog Sunčeva zračenja na postajama Zagreb-Maksimir (kontinentalni dio) i Split-Marjan (primorski dio) za razdoblja 1970–1979. i 1961–1980. pokazano je da se odnos ta dva elementa nije bitno promjenio s obzirom na ta razdoblja, te je zaključeno da se isto može prepostaviti i za ostale postaje. To je omogućilo da se podaci globalnog Sunčeva zračenja dobiveni iz kraćeg 10-godišnjeg razdoblja reduciraju na 20-godišnje i takvi su korišteni i u okviru ovog rada.

Tako gusta mreža postaja s proračunatim globalnim Sunčevim zračenjem omogućila je izradu karata srednjeg mjeseca i godišnjeg globalnog Sunčeva zračenja za razdoblje 1961–1980. za područje Hrvatske (RHMZ SRH, 1986; Žibrat i Gajić-Čapka, 1986).

Mjerenja globalnog Sunčeva zračenja na nagnute plohe različitih orijentacija za područje Hrvatske ne postoje. Stoga se srednje mjesечно globalno Sunčeve zračenje na nagnutu plohu ($H_{s,g,ic,mm}$) računa pomoću fizikalnih modela na temelju izmjerenoj ili proračunatog zračenja na horizontalnu plohu ($H_{s,g,mm}$) iz podataka 29 postaja na teritoriju Hrvatske. Dosadašnji publicirani rezultati za područje Hrvatske uglavnom se odnose na plohe južne orijentacije. Tako se u radu Penzara (1978) mogu vidjeti krivulje dnevnih hodova globalnog Sunčeva zračenja, po mjesecima, na različito nagnute plohe, ali samo južno orijentirane. Proračunati su hodovi za Zagreb, za slučaj vedrog vremena i prosječno mutne i vlažne atmosfere. Slično je, u obliku izopleta, prikazano i globalno Sunčeve zračenje koje primaju okomita i ploha nagnuta pod kutem od 45°, obje okrenute na jug, ovisno o dobu dana i godine (Penzar, 1977). U publikaciji KUEN_{ZGRADA} (1998), u čijoj izradi je sudjelovao Državni hidrometeorološki zavod, dani su podaci o iznosima pojedinih komponenti globalnog Sunčeva zračenja na 15 postaja, također za plohe južne orijentacije i nekoliko različitih nagiba. Najveća pažnja problemu je posvećena u studiji IRB-a (Institut R. Bošković, 1986) gdje je osim proračuna zračenja na južno orijentirane nagnute plohe, dana metoda za proračun zračenja i na nagnute plohe drugih orijentacija. Metoda je detaljno opisana u radu Desnice i dr. (1986).

2. DIGITALNA KARTA SREDNJE GODIŠNJE SUME GLOBALNOG SUNČEVA ZRAČENJA

U okviru ovog rada izrađena je nova, digitalna karta, srednje godišnje sume globalnog Sunčeva zračenja na horizontalnu plohu za razdoblje 1961–1980. (Prilog 1) uz uvažavanje digitalnog modela terena (DMT) i karte srednje godišnje temperature zraka. Karta je izrađena s rezolucijom 700 m u skladu s rezolucijom digitalnog modela terena (GISDATA, 1997) i karte srednje godišnje temperature zraka (Zaninović i dr., 2005). Osnovna svrha takva pri-

kaza jest pocjena količine zračenja i na prostorima na kojima ono nije mjereno. Daljnje primjene vezane su uz procjene isplativosti upotrebe Sunčeve energije kao alternativnog oblika energije. U sklopu GIS-a karta u digitalnom obliku može se koristiti za direktan proračun meteoroloških parametara koji ovise o srednjoj godišnjoj sumi globalnog Sunčeva zračenja ili iz nje izvedenih veličina, kao što su, npr. prosječna temperatura tla, vlažnost tla, vlažnost zraka i sl. (Fu and Rich, 2002). To je osobito korisno ako se radi o nekom meteorološkom elementu koji se mjeri na rijetkoj mreži postaja, a taj je element istovremeno signifikantno koreliran (zavisan) s globalnim Sunčevim zračenjem, tj. moguće je uspostaviti regresijsku ili čak funkcionalnu vezu između njih. Tada karta globalnog Sunčeva zračenja služi kao preliminarno polje (background field) pri interpolaciji zavisnog meteorološkog elementa, čime se dobiva karta bolje rezolucije nego što bi bilo moguće interpolacijom samog tog elementa. Osim toga, većina meteoroloških elemenata ovisi o topografiji, a ona je direktno uključena u model za izradu digitalne karte srednje godišnje sume globalnog Sunčeva zračenja, pa tako i u interpolirana polja. U skladu s vrijednostima godišnjih suma globalnog Sunčeva zračenja na teritoriju Hrvatske definirano je pet zona zračenja (tab. 1) unutar raspona od 1.1 do 1.6 MWhm⁻² (3961–5400 MJm⁻²) na godinu s intervalom od 0.1 MWhm⁻² (360 MJm⁻²). Izuzetak je Komiža na otoku Visu, gdje se može očekivati i nešto veća dozračena energija od 1.6 MWhm⁻² godišnje, ali zbog lokalnog karaktera nije formirana još jedna zona, nego je Komiža pridružena zoni V. Na karti (Prilog 1) srednja godišnja suma globalnog Sunčeva zračenja prikazana je u MJm⁻² s intervalom od 360 MJm⁻², a tablica 1 omogućuje laku usporedbu nove s već postojećom kartom srednje godišnje sume globalnog Sunčeva zračenja (RHMZ SRH, 1986; Žibrat i Gajić-Čapka, 1986).

Prilikom izrade digitalne karte, uz podatak o srednjoj godišnjoj sumi globalnog Sunčeva zračenja na horizontalnu plohu, korišteni su i srednja godišnja temperatura zraka (θ_{ym}) te nadmorska visina postaje (H). Uspostavljena je linearna veza između tih elementa i globalnog Sunčeva zračenja na temelju podataka sa 119 postaja:

Tablica 1. Zone srednjih godišnjih sumi globalnog Sunčeva zračenja s pripadnim rasponima vrijednosti izraženima u $MWhm^{-2}$ i u MJm^{-2} godišnje.

Table 1. Value ranges of Mean Annual Global Solar Radiation Sums expressed in units of $MWhm^{-2}$ and MJm^{-2} per year.

ZONA	$H_{s,g,y} [MWhm^{-2}]$	$H_{s,g,y} [MJm^{-2}]$
I	1.1-1.2	3961-4320
II	1.2-1.3	4321-4680
III	1.3-1.4	4681-5040
IV	1.4-1.5	5041-5400
V	1.5-1.6	5401-5760

$$H_{s,g,y} [\text{MWh/m}^2] = 0.630815 + 0.056289 \circ\text{C}^{-1} \cdot (3)$$

$$\cdot \theta_{ym} + (0.0283/100m) \cdot H$$

uz koeficijent determinacije od 0.87. U sklopu GIS-a gornja se jednadžba primjenjuje na čitavo analizirano područje izravno na kartu srednje godišnje temperature zraka i DMT te se dobiva preliminarno polje srednje godišnje sume globalnog Sunčeva zračenja. 13% preostale varijance zračenja smatra se u skladu s geostatističkim metodama prostorne analize podataka (Cressie, 1993) lokalnim odstupanjem od prostornog srednjaka definiranog gornjom jednadžbom. Ta odstupanja definiraju se kao razlike na postajama izmjerениh i jednadžbom predviđenih vrijednosti, te se daljnji korak u određivanju prostorne raspodjele zračenja u Hrvatskoj sastoji od interpolacije tih odstupanja na cijelo područje analize. Za interpolaciju odstupanja odabrana je metoda kriginga, korištena i pri izradi digitalne karte srednje godišnje temperature zraka kao i srednje godišnje količine oborine (Gajić-Čapka i dr., 2003), gdje je metoda i detaljno opisana. Konačno se interpolirano polje odstupanja dodaje preliminarnom polju i rezultat je digitalna karta srednje godišnje sume globalnog Sunčeva zračenja za Hrvatsku. Za sve operacije s digitalnim kartama korišten je programski paket Ilwis (Ilwis 3.0 Academic, 2001).

3. GLOBALNO SUNČEVO ZRAČENJE NA NAGNUTE, RAZLIČITO ORIJENTIRANE PLOHE

Mjerenja globalnog (ukupnog) Sunčeva zračenja na nagnute plohe za područje Hrvatske ne postoje, a i u svijetu su rijetka. Stoga se srednje mjesечно globalno Sunčev zračenje na nagnute plohe ($H_{s,g,ic,mm}$) računa pomoću fizičkog modela koji sadrži izmjereno ili proračunato zračenje na horizontalnu plohu ($H_{s,g,mm}$). Proračun je proveden za 29 postaja na području Hrvatske (tab. 2). Dosadašnji rezultati bili su ograničeni na južno orijentirane nagnute plohe, dok je ovdje proračun izведен za plohe orijentirane na S, SE, SW, E, W, NE, NW i N. Dalje je opisani fizikalni model moguće koristiti na svakoj lokaciji na kojoj postoji mjerenje ili proračun globalnog Sunčeva zračenja na horizontalnoj plohi.

Za pojedinu postaju srednja godišnja suma globalnog Sunčeva zračenja na horizontalnu plohu računa se sumiranjem umnoška srednjih mjesecnih vrijednosti ($H_{s,g,mm}$) s brojem dana u mjesecu (d_m), tj. sumiranjem mjesecnih sumi ($H_{s,g,m}$) (jedn. 4).

$$H_{s,g,y} = \sum_{m=1}^{12} d_m \cdot H_{s,g,mm} = \sum_{m=1}^{12} H_{s,g,m} \quad (4)$$

Srednja godišnja suma globalnog Sunčeva zračenja ($H_{s,g,y}$) na tim postajama jest $4833 MJm^{-2}$. U godišnjem hodu srednje mjesecne sume globalnog Sunčeva zračenja, minimum u prosincu iznosi $112 MJm^{-2}$, a maksimum u srpnju $699 MJm^{-2}$ (tab. 2 i sl. 1).

Za proračun srednjeg mjesecnog globalnog (ukupnog) Sunčeva zračenja na nagnute plohe ($H_{s,g,ic,mm}$) koristi se jednadžba 5.

$$H_{s,g,ic,mm} = R \cdot H_{s,g,mm} \quad (5)$$

Najpoznatija relacija za izračunavanje koeficijenta R jest Liu–Jordanova relacija (jedn. 6), gdje prvi član definira udio direktnog Sunčeva zračenja koje dolazi na nagnutu plohu, drugi član daje udio difuznog, a treći reflektiranog zračenja na nagnutu plohu. Direktno Sunčev zračenje računa se kao razlika ukupnog i difuznog, dok je reflektirano proporcionalno glo-

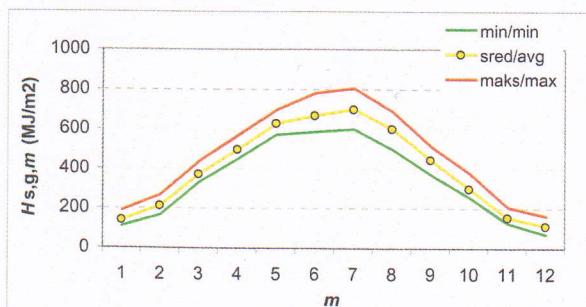
balnom ovisno o albedu podloge (ρ) Nagib plohe (β) definiran je kao kut između normale na horizontalnu i normale na nagnutu plohu. Osim toga za svaku se nagnutu plohu definira i njena orientacija (α) u odnosu na jug.

$$R = \left(1 - \left(\frac{H_{s,d}}{H_{s,g}} \right)_{mm} \right) \cdot R_{B,mm} + \left(\frac{H_{s,d}}{H_{s,g}} \right)_{mm} \cdot \frac{1 + \cos \beta}{2} + \rho \cdot \frac{1 - \cos \beta}{2} \quad (6)$$

$R_{B,mm}$ (jedn. 7) jest mjesecni srednjak omjera kosinusa kuteva upada Sunčevih zraka na nagnutu i horizontalnu plohu. Kut upada Sunčevih zraka na nagnutu plohu definiran je smjerom Sunčevih zraka i normale na plohu, a za horizontalnu plohu zenitnim kutem.

$$R_{B,mm} = (1/d_m) \cdot \sum_{d=1}^{d_m} R_{B,d} \quad (7)$$

$$R_{B,d} = [(\cos \beta \sin \delta \sin \phi - \sin \delta \cos \phi \sin \beta \cos \alpha)(\omega_{ss} - \omega_{sr}) + (\cos \phi \cos \delta \cos \beta + \cos \delta \cos \alpha \sin \phi \sin \beta)(\sin \omega_{ss} - \sin \omega_{sr}) - (\cos \delta \sin \beta \sin \alpha) \cdot (\cos \omega_{ss} - \cos \omega_{sr})] / [2(\cos \phi \cos \delta \sin \omega_s + \omega_s \sin \phi \sin \delta)] \quad (8)$$

Slika 1. Godišnji hod srednje mjesecne sume globalnog Sunčeva zračenja ($H_{s,g,m}$) na području Hrvatske (sred) te minimalne (min) i maksimalne (maks) vrijednosti.

Figure 1. Annual course of Mean Monthly Global Solar Radiation Sums ($H_{s,g,m}$) on the territory of Croatia (avg) along with minimum (min) and maximum (max) values.

U jednadžbi 8 je ω_{ss} satni kut zalaska, a ω_{sr} satni kut izlaska Sunca na nagnutu plohu, dok je ω_s satni kut zalaska Sunca na horizontalnu plohu (Klein, 1977). Pri proračunu trajanja sijanja Sunca na nagnute plohe orijentirane na NE ili NW te posebno na N postoje odstupanja jer formule za proračun satnog kuta izlaska i zalaska prvenstveno vrijede za plohe orijentirane od zapada preko juga do istoka (Klein, 1977). Razlog odstupanja jest u pojavi višestrukih izlazaka i zalazaka Sunca na plohe orijentirane od zapada preko sjevera do istoka.

Nadalje je za izračunavanje koeficijenta R potrebno odrediti omjer difuznog ($H_{s,d}$) i globalnog zračenja ($H_{s,g}$). Uglavnom se za definiranje omjera difuznog i globalnog zračenja koristi polinom trećeg stupnja s konstantama (c_0, c_1, \dots, c_3) koje su određene empirički na temelju malobrojnih mjerjenja difuznog i globalnog zračenja (jedn. 9). Ovdje su korištene konstante iz Europskog atlasa Sunčeva zračenja (ESRA, 2000) prema radu Czeplaka (1996). Tamo su konstante definirane za tri pojasa zemljopisnih širina i ovdje su korištene konstante za pojas zemljopisnih širina $\phi \leq 52^\circ\text{N}$ (tab. 3).

$$\left(\frac{H_{s,d}}{H_{s,g}} \right)_{mm} = c_0 + c_1 \cdot k_{T,mm} + c_2 \cdot k_{T,mm}^2 + c_3 \cdot k_{T,mm}^3 \quad (9)$$

Varijabla $k_{T,mm}$ definirana je kao omjer izmjerenoj srednjeg mjesecnog globalnog Sunčeva zračenja na horizontalnu plohu ($H_{s,g,mm}$) i potencijalno mogućeg, tj. ekstraterestričkog ($H_{s,g,mm}$ (extraterrestrial)) i naziva se srednjim indeksom prozirnosti (jedn. 10).

Tablica 3. Koeficijenti u jednadžbi 9.

Table 3. Coefficients in Equation 9.

mjesec (m)	c_0	c_1	c_2	c_3
I,II,XI,XII	1.032	-0.694	-1.771	1.562
III,IV	1.049	-0.822	-1.250	1.124
V,VI,VII,VIII	0.998	-0.583	-1.392	0.995
IX,X	1.019	-0.874	-0.964	0.909

$$k_{T,mm} = \frac{H_{s,g,mm}}{H_{s,g,mm}(extraterrestrial)} \quad (10)$$

Ekstraterestričko zračenje određeno je lokacijom, tj zemljopisnom širinom postaje (ϕ), danom u godini (n) te satnim kutem zalaska Sunca (ω_s). Za svaki mjesec računa se srednjak iz srednjih dnevnih vrijednosti koje se dobivaju prema jedn. 11.

$$H_{s,g,d}(extraterrestrial) = \frac{24[h]}{\pi} I_0 (1 + 0.03344 \cdot (11)) \\ \cdot \cos(n \frac{360}{365}) \cdot \\ \cdot (\cos \phi \cos \delta (\sin \omega_s - \omega_s \cos \omega_s))$$

gdje je I_0 Sunčeva konstanta ($I_0=1367 \text{ Wm}^{-2}$), tj. intenzitet Sunčeva zračenja koje padne u jedinici vremena na okomito orijentiranu jedinicnu površinu na gornjoj granici atmosfere, kada je Zemlja na srednjoj udaljenosti od Sunca.

Proračun za nagnute plohe proveden je za svaki 15° nagiba do 90° te za orijentacije S, SE, SW, E, W, NE, NW i N. U radu su dane izračunate vrijednosti za Zagreb-Maksimir (tab. 4).

4. ZAKLJUČAK

Analiza podataka srednje godišnje sume globalnog Sunčeva zračenja te digitalne karte srednje godišnje sume globalnog Sunčeva zračenja na horizontalnu plohu pokazuje da je u kontinentalnom dijelu Hrvatske globalno Sunčeve zračenje na horizontalnu plohu manje na zapadu, prvenstveno zbog veće naoblake u dolini Drave, te na području od istočnih obronaka Medvednice i Kalnika do Križevaca. Srednja godišnja suma najniža je u Križevcima (4175 MJm^{-2}), a najviša u Požegi (4643 MJm^{-2}), što je razlika od 468 MJm^{-2} godišnje. Niske su vrijednosti također u Zagorju i na Samoborskom gorju, te na vrhovima planina Gorskog kotara i Like. U Istri, Hrvatskom primorju i Dalmaciji zračenje se povećava od sjeverozapada prema jugoistoku s minimumom u Rijeci (4807 MJm^{-2}), a maksimumom u Hvaru (5705 MJm^{-2}), što je razlika od 898 MJm^{-2} na godinu, prvenstveno zbog većeg raspona zemljopisnih širina u usporedbi s unutrašnjošću Hrvatske.

Tako na karti u kontinentalnoj Hrvatskoj možemo zamijetiti dvije, a uz obalu tri zone globalnog Sunčeva zračenja. Prva primjena karte bilo je grupiranje lokacija na području Hrvatske s istim srednjim godišnjim sumama globalnog Sunčeva zračenja u okviru meteorološke studije namijenjene projektiranju energetski efikasne toplinske zaštite zgrada (DHMZ, 2004). U odnosu na dosadašnju kartu prednost nove digitalne karte jest u mogućnosti izračvnog proračuna parametara koji ovise o srednjoj godišnjoj sumi globalnog Sunčeva zračenja.

Dosadašnji publicirani rezultati vezani uz zračenje na nagnute plohe odnosili su se uglavnom na plohe južne orijentacije ili različito orijentirane zidove (za što se koristi nešto pojednostavljeni fizikalni model za proračun). U sklopu ovog istraživanja proračun je proveden za plohe nagiba od 15° do 90° s korakom od 15° orijentirane na S, SE, SW, E, W, NE, NW i N. Proračunato je zračenje na lokacijama navedenim u tablici 2, a u tablici 4 nalazi se proračun za lokaciju Zagreb-Maksimir. Moguće je prema tom fizikalnom modelu i programu provesti proračun i za svaku lokaciju s poznatim globalnim Sunčevim zračenjem na horizontalnoj plohi.

LITERATURA

- Cressie, N., 1993: Statistics for Spatial Data. John Wiley and sons, inc., 900 pp.
- Czeplak, G., 1996: Modified polynomial Erbs coefficients for calculating mean diffuse solar radiation. European Solar Radiation Atlas project, Contract JOU2-CT93-305, DWD Report, Regional Consulting Office Hamburg, 6 pp.
- DHMZ, 2004: Meteorološka podloga za pravilnik o uštedi energije i toplinskoj zaštiti kod zgrada. Zagreb, 211 str.
- Desnica, U.V., B. G. Petrović i D. Desnica, 1986: Calculation of monthly average daily insolation on tilted, variously oriented surfaces using analiticaly weighted R_b factors. *Solar Energy*, 37, No 2, 81–90.
- ESRA European Solar Radiation Atlas, 2000, Ecole des Mines de Paris.
- Fu, P. and P. M. Rich, 2002: A geometric solar radiation model with applications in agriculture and forestry. *Computers and Electronics in Agriculture*, 37, 25–35.

- Gajić-Čapka, M., M. Perčec Tadić i M. Patarčić, 2003: Digitalna godišnja oborinska karta Hrvatske. *Hrv. meteor. čas.*, **38**, 21–34.
- GISDATA, 1997: Digitalni atlas Republike Hrvatske 1:100 000.
- Ilwis 3.0 Academic, 2001: The Integrated Land and Water Information System. Ilwis Department, International Institute for Aerospace Survey and Earth Sciences, Enschede.
- Institut Ruđer Bošković, 1986: Studija o tehničkim mogućnostima i ekonomičnosti preorientacije potrošača s tekućih goriva na Sunčevu energiju u SR Hrvatskoj. IRB, Zagreb, 33–55.
- Klein, S. A., 1977: Calculation of monthly average insolation on tilted surfaces. *Solar Energy*, **19**, 325–329.
- KUEN_{ZGRADA}, 1998: Program energetske efikasnosti u zgradarstvu, Prethodni rezultati i buduće aktivnosti. Energetski institut "Hrvoje Požar", Zagreb, 152 str.
- Penzar, I., 1977: Aktinometrijski podaci potrebni za iskorištavanje sunčeve energije. *2. konf. o tehnološkom razvoju SR Hrvatske*, Poreč, 21–23. studenoga 1977, 1–9.
- Penzar, I., 1978: O sunčevoj energiji u vezi sa projektiranjem helio-tehničkih uređaja. *Klimatizacija- grejanje- hlađenje*, **2**, 47–52.
- Poje, D., Z. Žibrat i M. Gajić-Čapka, 1984: Osnovne karakteristike naoblake i insolacije na području SR Hrvatske. *Rasprave*, **19**, DHMZ, Zagreb, 49–74.
- RHMZ SRH, 1986: Meteorološki parametri potrebni za iskorištavanje Sunčeve energije u SR Hrvatskoj. III dio - Globalno, difuzno i direktno zračenje, RHMZ CMI, Zagreb (nepublicirano).
- Zaninović, K., M. Perčec Tadić i L. Srnec, 2005: Digitalna godišnja temperaturna karta Hrvatske. *Hrv. meteor. čas.*, **39**, 51–58.
- Žibrat, Z. i M. Gajić-Čapka, 1986: Globalno zračenje na području SR Hrvatske. *Rasprave*, **21**, DHMZ, Zagreb, 47–58.

Državni hidrometeorološki zavod
Republika Hrvatska

Srednja godišnja suma globalnog Sunčeva zračenja

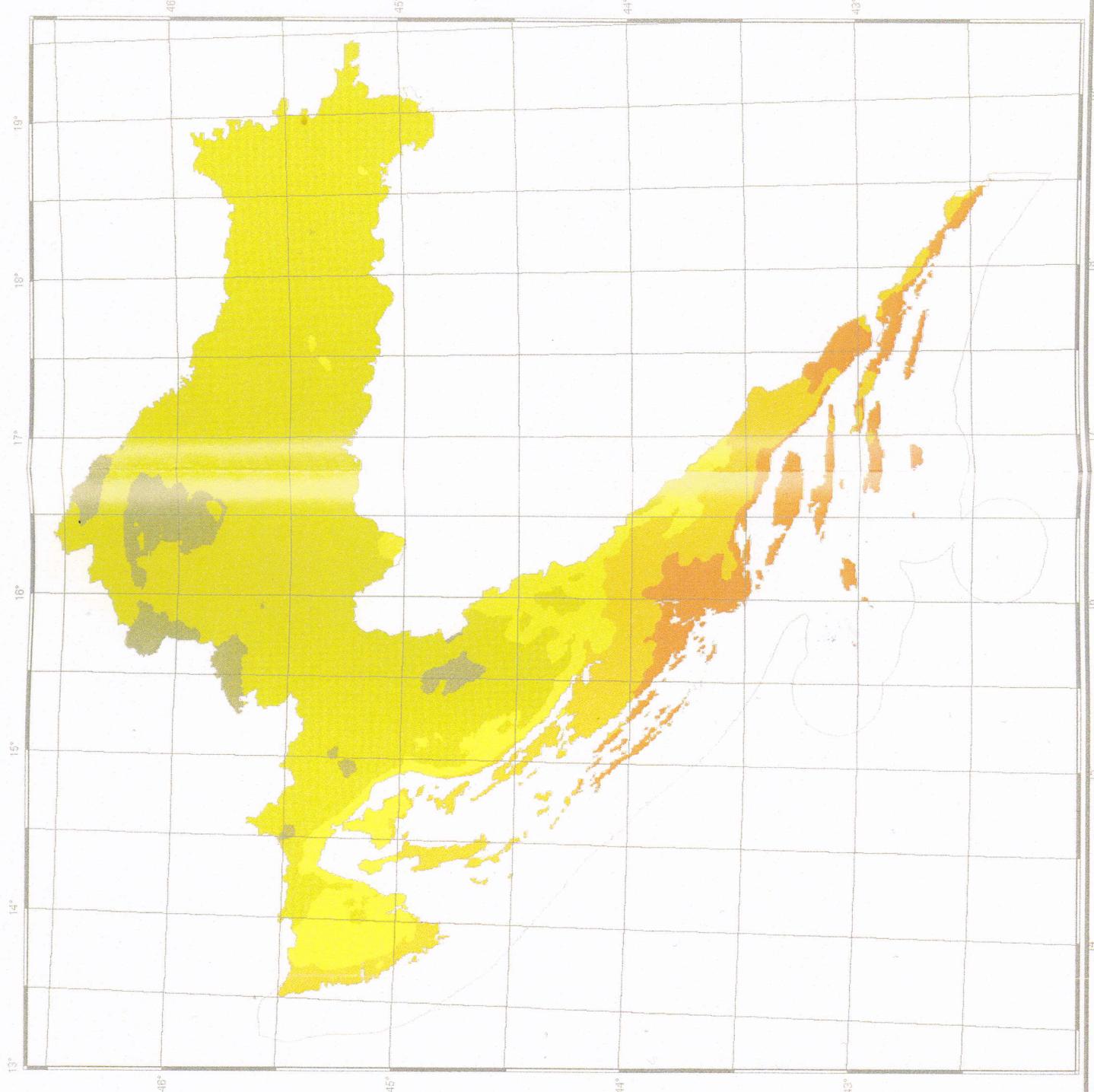
Razdoblje: 1961-1980.

Mean Annual Global Solar Radiation Sum

Period: 1961-1980

ZRAČENJE (MJ/m^2)
3961-4320
4321-4680
4681-5040
5041-5400
5401-5760

0 ————— 50 km

utori: Melita Perčec Tadić, dipl. ing.
dr. sc. Marijana Gajić-Čapka, dipl. ing.
mr. sc. Ksenija Žanićević, dipl. ing.

Zagreb, 2004.